

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

9. De clerico Bigamo, qui Ioanni Patriarchæ inpenuria constituto, ingentem copiam frumentorum & auri obtulit, vt Diaconus ordinaretur, & à Ioanne repulsus est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

tus est: vir ex idiotarum quidem ille, & opifi-
 cii non inhonesti ordine progressus, sed qui
 propter præstantem virtutem ad episcopatus
 fulgurium sublatus sit. De quo cum multa alia
 memoratu digna prædicantur, tum illud ma-
 ximè celebratur, quod propter suam erga pau-
 peres affectionem & misericordiam, pluribus
 ab Imperatore talentis mutuo sumptis, syn-
 grapham illi dederit, qua substantiam suam
 mutuo pecuniæ tanquam hypothecam appo-
 suit, atque impignoravit. Cæterum postquam
 is è vita migravit, Mauricius antistitis faculta-
 tes inquirens, paupertatem cum magnopere
 conlectatum fuisse comperit: eumque de vir-
 tute tanta admiratus, syngrapham statim di-
 scerpfit: & lectulum tantum ligneum, qui in
 bonis eius repertus est, & amiculum laneum
 tenuè admodum, necnon penulam quandam
 deformem, (fuerat namque Ioannes malè ve-
 stitus, frugalitate vitæ conspicuus) in aulam
 imperialem inferri iussit, eaque rebus omni-
 bus prætulit. Et ieiuniorum solemnè tempore
 deinceps, lectis ex auro & lapillis preciosis cõ-
 cinnatus, sericisque vestibus, & aliis imperia-
 libus delitiis valedicto, ligneo præsulis eius
 toro noctibus toris vsus est, gratiam quandam
 divinam ex eo se consecuturum existimans.

*Simeon Metaphrastes in vita S. Ioannis Eleemosyna-
 rij, quæ habetur tom. 1. Laurentij Suriij. De clerico
 Bigamo, qui Ioanni Patriarchæ in penuria cõstituit*

Es 6 ingen.

ingentem copiam frumentorum & auri oblati,
diaconis ordinaretur, & à Ioanne repulsi.

CAP. IX.

CVM magna multitudo eorū, qui manum
Persicam effugerant, confugissent Ale-
xandriam, & esset magni alimenti penuria,
maximè quod nec illo tempore Nilus alleu-
disset, vt consueuerat, & pecunia Ecclesie
esset consumptæ, coactus est ille magnas mu-
le libras auri mutuas accipere ab aliquibus.
Cum autem eas quoque consumpsisset, op-
tebatur magna sollicitudine, & Dei oratione
nignitatem, vt in rebus dubijs aliquam rem
excogitaret. Sed etiamsi ad tantam reditu-
m fuisset inopiam, non fuit tamen victus à ca-
lamitate, non diuinas leges & sacras con-
stitutiones affecit dedecore, nec intermissum
sibi gregem accuratè regere. Itaque
cum quidam clericus ex iis, qui secundas in-
opias contraxerant, abundans diuitijs, ve-
let consequi gradum diaconatus, *(Dignitas ad
maiores ordines ex veteri Ecclesia in summo, promo-
ueri non possunt.)* resciuisset autem has Parro-
chia angustias, & arripuisset tempus tanquam
opportunitatem, si pecuniis leuata inopia re-
queretur id, quod desiderabat, chartam re-
didit beato Ioanni, quæ sic habebat: Cum de-
cepissem angustias, in quas redacta est mi-
nifica dextera mei domini, non existimauit o-
portere me quidem degere in delicijs, & re-
rum

num abundantia, dominum autem meum re-
 ductum esse in angustias. Sunt apud me fru-
 menti quidem multa millia, auri autem cen-
 tum libras & quinquaginta: eas velim per te
 dare Christo, si tantum iudicatus fuero dig-
 nus eius diaconatu per sanctam tuam ordina-
 tionem. Inuentum est enim alicubi quid di-
 ctum fuisse apud Apostolum ex necessitate le-
 gis quoque fieri translationem.

Eum ergo seorsum accessit patriarcha, non
 volens multis presentibus eum afficere dede-
 core, & dicit ei: Tua quidem oblatio, o fili, est
 magna, & huic tempore necessaria. Sed est vi-
 tiola, & propter hoc ipsum non admittenda.
 Non ignoras enim, quod oves, quæ ex lege
 offerebantur, (*Leuit. 22. Gen. 4.*) si non essent
 vitij erpentes, etiamsi essent magnæ, non po-
 terant admitti ad sacrificiũ. Qua de causa nec
 munera Cain Deo fuerunt accepta. Illud au-
 tem, Ex necessitate etiam fieri legis translatio-
 nem, hoc ab Apostolo dictum esse scimus de
 lege veteri. (*Hebr. 7.*) Quid enim tibi videtur,
 quod situm est apud fratrem domini Iacobũ?
 (*Iacob. 2.*) Sic autem habet: Qui totam legem imple-
 uerit, in vno autem lapsus sit, esse omnium reum.
 Fratres autem nostros pauperes, etiamsi nos verse-
 mur in inopia, at qui aluit Deus vsque in ho-
 diernum diem, ipse eorum quoque de cætero
 curam geret, si modò eius mandata seruemus
 immobilia. Quid est enim, quod facere non
 E e 7 possit?

possit? aut quid sit difficile ei, qui quinque panes in deserto aliquando multiplicauit (Mat. 6.) si decem modios, qui sunt in meo horreo benedixerit eos, in magnam augere multitudinem? Quamobrem tibi, o fili, conuenienter, quod Simoni dictum est in Actis (Act. 1.) Non est tibi pars, neque fors in hac parte. Nondum ille dimissus domum re infecta redierat, cum Magno Ioanni significatur duas nauis Ecclesie in portum appulisse, ferentes ex Asia multa frumenti millia. Quod quidem cum ille audiisset, procidens in genua, Deo gratias dicens: Qui requarunt dominum, seruauant tua mandata, non minuentur omnia bona. (Psal. 33.) Quamobrem magnifico sacrificium nomen tuum, quod non permisisset uo tuo, ut tuam gratiam uendideret periculum. Sed sic quidem in angustijs dilatatus uirtucibus, non pro usu rerum necessarium perdidit accuratam regulæ obseruationem.

Simeon Metaphrastes in uita S. Ioannis Eleemosenarij. Exemplum de eo, quod qui simplum datur propter Deum, centuplum recipit, etiam in hoc seculo.

CAP. X.

AD Magnum Ioannem aliquando uenit ad Ecclesiam, accedit quidam nobilitatis, cui fures quas habebat facultates dissipauerant, & qui sic erat ad extremam redactus paupertatem. Cuius misertus, quæ tam breui tempore acciderat, inopia, iussit ei dari quindecim